אינהאַלט:

זייט

במקום הקדמה — — — — — — — — — — — — — IX

ערשטער טייל

עטיק און סאָציאַלער יושר

קאַפּיטל איינס:

די אבות פון יידישן פאָלק

א. אברהם אבינו. — דער פאַטריאַרך מיט זיין נייעם סאָציאַלן סדר. — די מידה פון חסד. — הכנסת אורחים און פדיון שבויים — — — 19

ב. יצחק אבינו. — דער בן יחיד אלס גייסטיקער יורש פון אונזער אור־פאָטער. — געבורט פון איש העקידה. — די מידה פון דין און גבורה.— די וועלט ווערט געבויט אויף חסד — — — — — — — — — — — 33

ג. עקידת יצחק. — הויפט מאָטיוו אין אונזערע תפלות. — דין און רחמים. — יראה און אהבה — — — — — — — — — — — 37

ד. יעקב אבינו. — דער „איש תם״. — די מדה פון תפארת. — א געלויטערט לעבן פול מיט פיין און קאמף פאר גערעכטיקייט — — — 43

ה. מדה פון רחמנות. — אן איינגשאפט ביי די אבות. — אברהם אבינו וואָרצלט איין די דאָזיקע איינגשאפטן ביי זיינע קינדער. — דריי אטריבוטן. — סומירונג — — — — — — — — — — — 48

קאַפּיטל צוויי:

בראשית

א. גריכישע גנאָסטיקער און יידישע מיסטיקער. — די פיר אין „פרדס״. — מה לפנים ומה לאחור. — האס און ליבע אין וועלט־עקזיסטענץ. — אָפּטימיזם. — — — — — — — — — — — — — 54

ב. קדושה אינעם מענטשנס לעבן. — גייסט־מענטשן ווי סאָציאַלע פירער.— געזעלשאפטלעכע דבקות. — די תורה רעגולירט מענטשלעך לעבן. — יחיד און צבור — — — — — — — — — — — — — 60

ג. די לערע פון „בראשית״. — די מלאכים און זייער מיינונג וועגן מענטש. — דערהויבונג פון מענטש. — — — — — — — — — — — 69

ד. אדם און זיין ספר. — דער ספר „רזיאל המלאך״. — עטישע ווערטן אין א באנקראָטירטער תקופה. — מקור פאר עטיק און מאָראַל — — — 72

ה. וואָס הייסט פרום זיין. — ווער איז א „חסיד״. — דער יחיד פאר׳ן צבור און דער צבור פאר׳ן יחיד. — דער אָנהויב פון יידישן פאָלק. — די אייביקע מאָראַלישע ווערטן — — — — — — — — 74

קאפיטל דריי:
די חשיבות פונעם מענטש

א. ווי צו דערהויבן דעם מענטשן. — דורך אים די געזעלשאפט. — חשיבות פון מענטשלעכן לעבן. — די אידייע פון חשיבות קאנטרא נעפאלנקייט. 79

ב. יחיד אין דער געזעלשאפט אידייע. — מענטש ווי יצירה־כרוין. — צבורדיקע איינהייט. — — — — — — — — — — — — 90

ג. שעפערישע פרייהיים. — מענטשלעכע פערזענלעכקייט. — עם סגולה. — קדושה ביחידות און צבורדיק. — יחיד און כלל. — — — — — — — — 98

ד. מענטש און שפראך. — לשון. — דירעקט פון גאט. — נעוואקסן און אנטוויקלט מיט דער אנטוויקלונג פונעם מענטשן־קינד. — שפראך און שריפט דורך עוואלוציע. — — — — — — — — — — 102

ה. זארג פונעם היינטיקן מענטשן. — מורא פאר דער מאשין. — זארג פאר׳ן „מה נאכל״. — א פלאנלאזע ווירטשאפט. — — — — — — — — — — 105

קאפיטל פיר:
מיסיע פון א פאלק

א. דאס פאלק פון דער ביבל. — מזרח און מערב. — השפעה פון יידנטום. — רוים. — גריכנלאנד און דער יידישער גייסט. — — — — — — 113

ב. אמת וואס שפראצט פון דער ערד. — „גדלות המוחין״ און „פרדס״ פון וויסן. — אלמענטשלעכקייט און תכלית׳דיקייט. — — — — — — — — 123

ג. ערדישע גליק דורך הימלישע געזעצן. — איין תורה פאר אלעמען. — רעליגיאזיטעט וואס באווירקט. — — — — — — — — — — — 126

ד. דיין לעבן און יענעמ׳ס. — יחיד פאר זיך און פאר דעם צבור. — ניט אריינרוקן זיך אין פרעמדע גרעניצן. — — — — — — — — — — — 129

ה. ווי צו דערציען דעם מענטשן. — בליק פון די מאדערנע סאציאלע דענקער. — זייערע הנחות. — — — — — — — — — — 133

קאפיטל פינף:
סאציאלער יושר ביים נביא

א. אליהו הנביא. — אנזאגער פון גוטס. — קעמפער פאר סאציאלן יושר. — אחאב׳ס זינד. — גייסטיקע דינאמישקייט. — פארוועבט אין דער אגדה. —ערשטער פון די סאציאלע נביאים. — — — — — — 136

ב. דאס ווארט פונעם נביא. — די ווירקונג. — די אידייע פון סאציאלער עטיק. — אוניווערסאליזם. — קרבנות פון געזעלשאפט־לייטערונג. — 142

ג. נביאים פאר׳ן סאציאלן יושר. — פראבלעם פון „צדיק ורע לו רשע וטוב לו״. — שמימען פון פראטעסט און וויזיע פון פארמעסט. — סאציאלער כאאס און אומצופרידנקייט. — אוטאפיע און רעאליטעט. — 148

ד. די הויכע אידעאלן פון די נביאים. — וויאזוי זיי האבן געררעדט צום פאלק. — „די עלטערן עסן אומצייטיקן פרוכט״. — די שטראף אויף די קינדער. — — — — — — — — — — — — — 158

ה. די סאציאלע אידייע און די אוניווערסאלע. — נבואה פון אחרית הימים. — די תורת חיים. — טרייסט אוים ליבשאפט. — אויסדערווילטקייט אויף תנאי. — — — — — — — — — — — — 164

קאפיטל זעקס:
די סאָציאלע לערעס אין תלמוד

א. די נאָכפאָלגער פון נביאים. — הלכה און אגדה. — עטיש־רעליגיעזע דיסציפלין. — דאָס זיטלעכע אין דעם לעבן פונעם יחיד און פון צבור. 172
ב. מדת הדין און מדת הרחמים. — אנטי־טעזע ווערט טעזע. — צוויי אין איינס. — אפטימיזם. — מצוות לייטערן דעם מענטשן. — — — 178
ג. די חכמי התלמוד און זייער באציאונג צו ארבעט און ארבעטער. — וועג פון לעבן. — תלמידים פון רבי עקיבא. — — — — — — 185

קאפיטל זיבן:
מלכות שמים אויף דער ערד

א. ממלכת כהנים וגוי קדוש. — יסודותדיקע איינשטעלונג. — באהאנדלונג פון ארבעטער. — יושר און תיקון העולם. — — — — — — 194
ב. רייכע פונקט ווי אָרעמע דערגרייכן „מלכות שמים". — תנאים און אמוראים ווענן ארבעט. — יגיעי כפים. — גוט אויף דער וועלט און אויף דער קומענדיקער וועלט. — — — — — — — — — 201
ג. לוקסוס און צוריקהאלט. — שעפער פון יידישן לעבנספאָרם. — „קדש עצמך במותר לך". — געגוס אָבער נים קיין תאווה. — — — — 206

קאפיטל אכט:
רבי עקיבא און די קוואלן פון תורה

א. גרויסקייט אין תורה און אלס מנהיג. — קאמף פאר יידישקייט און פרייהייט. — זיינע וויכוחים. — לעצטער אקט פון קדוש השם. — זיינע נאָכפאָלגער אין נגלה און נסתר. — — — — — — — 217
ב. צו פערציק יאָר נים געקענט לערנען. — ווערט דער „גרעסטער תנא". — זיין פרוי יאָגט אים צו תורה. — עקיבא מיט אן „א" אָדער מיט א „ה" צום סוף. — ווערט דערמאָנט ביי „כל נדרי". — — — — — — — 222
ג. ר' עקיבא'ס איינפלוס. — תנאים וואָס האָבן מכבד געווען עשירים. — כשרע פרנסה. — בן עזאי און בן זומא. — לעבנס־תורה. — — — — 229

קאפיטל ניין:
שקלאפעריי און פרייהייט

א. אָנהויב פון שקלאפעריי. — די אלטע געזעצן. — פרימיטיווע פעלקער. — תורה באקעמפט שקלאפעריי און קנעכטשאפט. — — — — — 241
ב. די פראקטיק פון שקלאפעריי. — ביי פעלקער און ביי יידן. — יסודות פון יידישער מלוכהשאפט. — — — — — — — — — — 255
ג. דאָס אָפשאפן שקלאפעריי. — ארבעטער אָבער נים שקלאף. — באציאונג צום יידישן קנעכט. — — — — — — — — — — 260

קאפיטל צען:
הלכות פועלים און דיני עבודה

א. די דינים אין שייכות מיט ארבעט. — ארבעטסגעבער און ארבעטסנעמער. — מאָראלישער הינטערגרונט. — — — — — — — 274
ב. צי מעג מען סטרייקן? — מיינונג פון הרב קוס. — אָרגאניזירטע ארבעטערשאפט. — — — — — — — — — — — 277
ג. די וויכטיקייט צו געפינען באשעפטיקונג פאר יידן. — מ'טאָר נים נארן דעם ארבעטער. — ווענן שבירות. — ווי אים צו באהאנדלען. — — 280

קאפיטל עלף:
עבודה און מסחר

א. קאפיטאל און ארבעט. — לויב פאר ארבעט. — תורהדיקע אויפפאסונג. 286
ב. דערהויבענע מיינונג וועגן עשירות. — פארביטערטקייט אויף קמצנישע געלט־איינזאמלער. — קאנטראסטן אין ספר איוב. — רעגולאציעס וועגן פרייזן. — תנאים סוחרים און בעלי מלאכה. — — — — — — — 293
ג. תנאים און אמוראים בעלי מלאכה. — באציאונג צום יגיע כפימניק. — פאעמע וועגן ר' יוחנן הסנדלר. — — — — — — — — — — 296

קאפיטל צוועלף:
יידן אין אגריקולטור און אין מסחר

א. יידן בעלי מסחר. — געלט־מענטשן. — דינים וועגן הלוואות. — שטאַטישע און דאָרפישע איינוואוינער. — „יידישע געלט" — און ענטפער צו בלבול־מאכער. — — — — — — — — — — — — 304
ב. סאָציאלע מאָטיוון אין רבנות־ליטעראטור און אין חסידות. — מצב פון יידן אין נייער צייט. — לערנען און מעשה. — — — — — — — — 313
ג. תקנות בנוגע מסחר. — פון די גאונים ביז'ן ועד ארבע ארצות. — משא ומתן מיט נים־יידן. — — — — — — — — — — — 322
ד. דאָס פראָבלעם פרנסה אין אלע צייטן. — גורל פונעם מענטשן. — די נייע צייט. — יידן ווערן ארבעטער. — אין ארץ ישראל און אין תפוצות ישראל. — — — — — — — — — — — — — 327
ה. „עם הארץ" אין דער הלכה און אין דער געזעלשאפט. — „בור" און „עם הארץ". — חילוק צווישן זיי. — — — — — — — — — 333

קאפיטל דרייצן
די מוסר באַוועגונג

א. תורה און מוסר. — ווילנער גאון און דובנער מגיד. — רבי חיים וואָלאָזשינער. — — — — — — — — — — — — — 343
ב. יסודות פון אמונה. — מוסר לערע. — ר' ישראל סאלאנטער און דער חפץ חיים. — ניט רייד נאָר מעשים. — — — — — — — — — 347

קאפיטל פערצן:
שבת און שמיטה

א. פארבאָט צו טאָן מלאכה. — 39 הויפט־מלאכות. — קדושה פון שבת. — גייסטיקע און פיזישע רו. — געזאנג פון שבת. — סאָציאלער באדייט. 354
ב. וואָס די חז"ל זאָגן וועגן שמיטה. — קדושה פון שמיטה. — דינים אין שייכות מיט שמיטה־אָפּגעהיטנקייט. — — — — — — — — 363
ג. טעמים פון שמיטה און יובל. — שמיטת כספים. — געבאָט ניט אויפצומאָנען חובות. — תקנה פון הלל הנשיא. — שמיטה אין אונזער צייט. — — — — — — — — — — — — — — 367

קאפיטל פופצן:
מלחמה און שלום

א. פארבאָט צו נעמען נקמה. — נאָט איז דער „איש מלחמה" און „אל נקמות". — דראנג נאָך שלום. — — — — — — — — — 376
ב. דעם נביא'ס אידעאל פון שלום. — אמת און שלום אלס וועלט־באנעם. — גייסטיקע שלימות. — — — — — — — — — — — — 381
ג. „זעל פאר זעל". — פרייד פון צדיק ווען ער זעט נקמה אינעם רשע. — נקמה אין מאסן־מערדער. — בלוט־מאָנער און גואל הדם. — יידן און ניט־יידן פריידיקער פון שלום. — — — — — — — — 386

קאפיטל זעכצן:
בענקשאפט דורך דורות

א. אידעאל און קאָנצעפציע. — נביאישער אחרית הימים. — גאולה פאר יחיד און וועלט. — פאר ייד און מענטשהיים. — — — — — — 408
ב. אמונה אויף משיח'ס קומען. — משיח תקופה. — ווי פייטנים האָבן באזונגען משיח תקופה. — גייסטיקע פערספעקטיוון דורך משיחישע אויסשטראלונגען. — — — — — — — — — — — — 409
ג. משיח מאָטיוון. — די שטרעבונג צו באנייאונג און דערלייזונג. — גאולה טרוימען אין דער אגדה און אינעם קינסטלערישן שאפן. — — 414
ד. די צוויי אופנים פון משיח'ס קומען. — „קץ" און תשובה. — פלוצלונג און אין צייט. — — — — — — — — — — — — 420
ה. משיחיזם און אָפטימיזם. — באדינגונגען פאר זיין קומען. — דרייצן עיקרים. — אויסגעבענקטע שעה. — סומירנדיקע אויספירן. — 427

קאפיטל זיבעצן:
גאולה און שיבת ציון

א. בענקשאפט פון נאציאָנאלער גאולה. — טרוים פון סאָציאלן יושר. — באפרייאונג פון פאָלק, קלאס און לאנד — — — — — — — 433
ב. חלוקי דעות וועגן מצוה פון ישוב ארץ ישראל. — וואָס הייסט דוחק זיין דעם „קץ". — רמב"ן אלס ערשטער חלוץ — — — — — 434
ג. ר' צבי הירש קאלישער. — אהבה ביי חובבי ציון. — ר' עקיבא איגר און איידעם ר' משה סופר. — ראטעווען דעם תלמיד פון „חרם"־געפאר 442
ד. תלמוד בבלי און ירושלמי. — מצוות התלויות בארץ. — סנהדרין. — ווער איז בארעכטיקט צו מאכן עיבור־יאר. — — — — — — — — — 449
ה. אין אונזער תקופה. — קדושה פון א"י. — אין הלכה און אין חסידות. 454

קאפיטל אכצן
חיבת ציון און די רעליגיעז־סאָציאלע באוועגונגען

קדושה דורך תורה. — טהרה דורך עבודה. — השפעה פון הרב קוק. — — 465

זוכצעטל (נעמען־רעגיסטער) — — — — — — — — — — — 475

באמערקטע דרוק־פעלערן